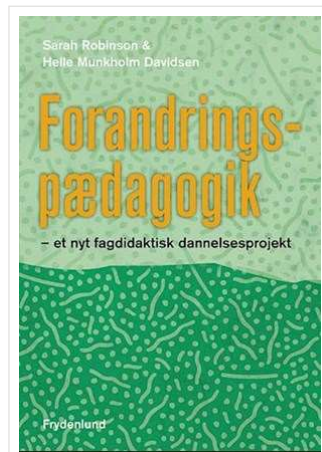

Elever som forandringsskabere og aktører i eget liv

Af: Karen Marie Beklar

I en entreprenant undervisningsform er det centrale at lære gennem produktion frem for reproduktion og fortolkning frem for gentagelse.

Skolen er den vigtigste af vore samfundsinstitutioner, fordi den er det sted, hvor børn og unge tilegner sig den viden, samfundet har skabt gennem århundreder, og hvor mennesker dannes til aktive, ansvarlige borgere. Men nutidens skole er formet af industrisamfundet og ligner på mange måder fortsat lønmodtagerens arbejdsliv på en fabrik. Hvis nutidens børn skal rustes til den fremtid, der venter dem, er der brug for en ny måde at tænke skole på. Hele den dannelsesmæssige opgave i skolen er skærpet, fordi den fremtid, de unge skal agere i, på alle måder er uforudsigelig.

Sarah Robinson og Helle Munkholm Davidsen ser entreprenørskab som nøglen til at kunne forandre børns læring i skolen, fordi det åbner for måder ikke blot at håndtere kompleksitet og usikkerhed på, men se muligheder i den. Den entreprenante undervisningsform udgør kernen i den forandringspædagogik, som forfatterne mener bør spille en langt mere fremtrædende rolle, end tilfældet er i skolen i dag. Entreprenørskab udgør samtidig et mere filosofisk grundlag - et livssyn, hvor det at lære og udvikle nyt betragtes som konstituerende for det at være menneske. Når dette livssyn implementeres i den pædagogiske tænkning, skabes der rum for at gøre elever til forandringsskabere, til nysgerrige og kulturelt frisatte elever, der udtænker og afprøver muligheder. Muligheder forstået som det, der findes mellem dem selv og verden og mellem fag og verden.

Men hvordan gør man så det? Det gør man for eksempel ved at præsentere fagligt stof på flere forskellige måder og sætte elever i autentiske læringsituationer, hvor de arbejder med reelle problemer. Men det handler også om at prioritere *middelstyring* frem for *målstyring*. Altså at have blik for at skabe læring ud af de aktuelle kontekster, der opstår, i stedet for at lade sig begrænse af på forhånd definerede mål. Selvfølgelig skal der være faglige mål for undervisningen. Men middelstyring

udelukker ikke målstyring - det modsatte er til gengæld ofte tilfældet, og det skaber instrumentel eller reproducerende undervisning.

Bogens omfang taget i betragtning bliver der brugt utrolig mange tunge fagtermer og gengivelser af teoretisk tankegods, der virker mindre relevant. Det ændrer dog ikke ved, at jeg er vild med denne bogs intention - som skoleleder kan jeg kun tilslutte mig ambitionen om at skabe entreprenant og autentiske læring for vores børn.

I sidste kapitel præsenteres der forskellige konkrete anvisninger på, hvordan tankegangen bredes ud til en gængs praksis i skolen. Nogle af dem er lige til at tage ind i klasserummet og bruge, mens andre lægger op til større, organisatoriske beslutninger. Det virker for eksempel usandsynligt, at en underviser på egen hånd kan beslutte at "afskaffe skoleskemaets opsplitning af fag" og "bygge undervisningen på alle klassetrin op ud fra omverdensrettede emner, hvor fagene indgår i tværfaglige forløb". Jeg er dog ikke i tvivl om, at det er den vej, man bør gå, hvis skolen skal blive den horisontudvidende arena, vi ønsker, hvor elevernes konkrete fremtid sættes på dagsordenen i autentiske læringsituationer.

Fakta

Titel
Forandringspædagogik

Forfatter
Sarah Robinson, Helle Munkholm Davidsen

Pris
249

Sider
133

Forlag
Frydenlund